

I N T E R V I E W I N T E R V I E W

CESAR ZUIDERWIJK

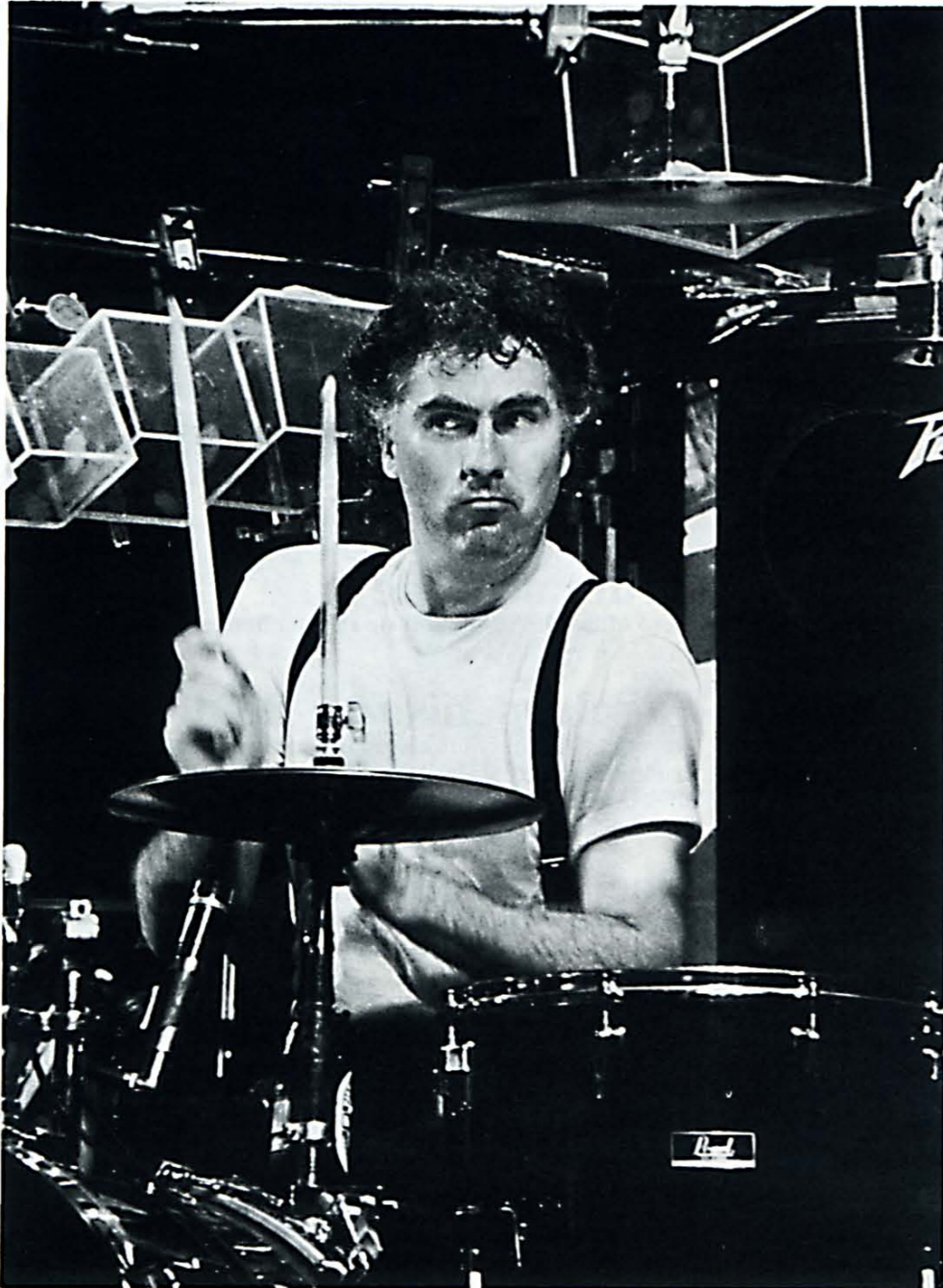

foto Henk Vinkes

„Kijk, als ik het podium op ga denk ik: ik moet wat leuks doen.

Als je niet regelmatig wat leuks doet
gaat zowel voor jou als voor het publiek
de lol eraf..”

Hij is een van de weinige bekende Nederlandse drummers die in het buitenland bekendheid geniet. In ons eigen land staat hij momenteel in het middelpunt van de belangstelling. Tegelijk met het uitkomen van deze Slagwerkkant geeft hij een demonstratie op de slagwerkdag in Den Bosch. In dezelfde week verschijnt de nieuwe live-elpee van de Golden Earring en in het voorjaar zal het resultaat van drie jaar samenwerking met toetsenman Jasper van 't Hof op het vinyl vastgelegd worden onder de naam Labyrinth. Cesar Zuidervijk drumt ruim veertien jaar in de Golden Earring, maar rust niet op zijn lauweren. Volop in de weer met elektronica, bijzondere slagwerkopstellingen en drumsounds. Marcel Willemsen zocht de Hagenees in hart en nieren op en hoorde verhalen over Balinese apenkoren, conservatoria en het onvermijdelijke begin: de augurkenblikken.

'Drumlessen vind ik dubieus. Laten we nou eerlijk zijn, drummen is niet zo moeilijk. Als je veel naar de radio en platen luistert sla je op een gegeven moment gewoon mee. Die snare en bass knallen er meestal duidelijk genoeg uit om de beat te kunnen horen. En na een tijdje merk je dat je zelf dingen gaat verzinnen; dan ben je er al zowat. Het is echt niet zo moeilijk als de mensen denken.'

'Op het Rotterdams conservatorium heb ik eens een dag per week met slagwerklerlingen gewerkt. Ze leren er techniek en lezen maar ik heb het daar niet zo op. Kijk, ik kom daar aan en gooi ze gewoon plat met echo's en ritmeboxen. Het gebruik van een dubbele bassdrum was voor hun iets totaal nieuws. Daar moesten ze eens echt even voor gaan zitten. Waar ben je dan toch mee bezig! Ze hadden daar wel twee drumstellen staan maar niemand die op het idee kwam de bassdrums eens bij elkaar te zetten. Dat doen ze daar niet. Technisch zijn die mensen allemaal beter dan ik. Daar heb ik ze niets meer over te vertellen. Ze hebben er meer aan als ik ze vertel over het muzikantenleven, het touren, het gebruik van bepaalde microfoons in de studio, etc. Op de conservatoria leer je alleen wereldberoemde drummers zoals Lenny White en Steve Gadd te imiteren en niet zelf iets te verzinnen. Ze kopen alle platen waar Steve Gadd op speelt, draaien een nummer zes keer af en kunnen het dan zelf ook spelen. Maar daar gaat het niet om. Steve Gadd is gewoon al honderd jaar verder, die heeft die dingen zelf verzonnen. Daar zijn die leerlingen niet mee bezig. Ik schat dat van de vijftig afgestudeerde conservatoriumleerlingen er slechts 2 à 3 boven de middelmaat uit zullen komen.'

OERDRIFT

'Ik heb niet echt favoriete drummers. Mensen als Lenny White, Billy Cobham of Steve Gadd, noem maar op; daar kun je natuurlijk niet onderuit. Ik wil niet zeggen dat het mijn

voorbeelden zijn, maar het is een genot dat ze er zijn. Het is prachtig om een man als Buddy Rich bezig te zien. Die heeft puur spelgenot en als ik dat zie is het voor mij een goeie drummer, ongeacht de techniek die hij in huis heeft. De enige drummer die mij in iets grotere mate heeft beïnvloed is Brian Bennett van de Shadows, omdat ik als zestienjarige jongen altijd zijn ritmes zat mee te tikken op een stoel van m'n moeder.'

'Vanaf het moment dat ik mijn eerste drumstok in handen had wist ik ook dat ik drummer wilde worden. Dat was het gewoon. Dat zou ik afmaken. Laten we eerlijk zijn, op die leeftijd wil je als jongen haast allemaal piloot worden, of je wil een drummer worden. Alle pikkie die ik ken vinden drums te gek. Lekker agressief op trommels slaan, je uitleven, weet je wel. Ik denk dat het een soort oerdrift is. En verdomd als het niet waar is, bij mij werd de stoel van mijn moeder op een gegeven moment vervangen door augurkenblikken met kartonnen vellen erop. Je moet toch wat. Door stom toeval moest ik plotseling de geblesseerde drummer van de toen bekendste Nederlandse band Rene & The Alligators, die veel Shadow-covers speelden, vervangen en speelde ik tijdens een optreden voor het eerst op een echt drumstel. Het liep prima af en ik heb zelfs de befaamde Little-B solo van Brian Bennett nog gespeeld. Een paar maanden heb ik in die band meege draaid en heb daar mijn eerste drumstel verdiend. Die tijd is heel goed voor me geweest, want ik werd meteen voor de leeuwen gegooid. Ieder weekend speelde ik wel drie keer terwijl ik toch elke maandagochtend om half negen op school moest zijn. Na die periode heb ik nog in wat rare bandjes gespeeld, en nog twee jaar in de Livin' Blues. En toen werd ik gevraagd door de Earring. Dat is nu ruim 14 jaar geleden. Ik had nooit echt platen van ze beluisterd of optredens van ze gezien, maar persoonlijk deden ze me wel wat. De mensen om me heen konden maar niet begrijpen dat iemand die de blues speelt naar

een band als de Earring kon overstappen. Zo denk ik niet; een drummer moet flexibel zijn.'

STANK

'De Earring is echt te gek. We zijn vier oude vrienden die als in een echt jongensboek met elkaar op stap zijn; vier jongens en een ouwe schuit. We spelen, touren en maken veel lol met elkaar en als het aan ons ligt gaat het nog wel een tijdje door. We hebben ook niet het idee dat de mensen ons niet meer mogen want we spelen nog steeds elk weekend, met steeds groter succes. We hebben onlangs een videoclip gemaakt voor de nieuwe single die *Something Heavy Going Down There* gaat heten. Het is het enige studioalbum dat op de nieuwe live-elpee staat. Die elpee komt half november uit en is opgenomen tijdens het concert in de Groenordhal in Leiden toen we net uit Amerika terugkwamen. Dat optreden was een hele bijzondere gewaarwording. Het ene moment sta je in een grote hal met 7000 man, maar de volgende dag sta je weer te spelen in de een of andere feesttent. Het heeft allemaal z'n charmes. Laatst hebben we in een manege in het tot dan toe voor mij totaal onbekende dorp Achtmaal gespeeld. Je moest haast met een knijper op je neus gaan lopen van de stank. Maar er kwamen daar wel 2500 mensen een avond lang in de stof staan trappelen om de Earring te zien.'

'Ik hou enorm van reizen. Ik zal het altijd doen. Ook als ik geen drummer meer ben, want ik vind het doodvervelend op één plek te blijven zitten. Reizen is het mooiste wat er is als je een beetje van leven houdt. Ook het afgelopen jaar was de Amerikatour weer hardstikke leuk. We zijn er in het voorjaar drie maanden geweest en zijn van boven naar beneden het land doorgetrokken. Eerst als voorprogramma en later als hoofdprogramma. We hebben daar een agency dat garandeert dat er optredens geregeld gaan worden zo gauw de nieuwe plaat goed loopt. Waar je gaat spelen is dus zeer gebonden aan de streek waar de plaat goed verkoopt. Spelen in de States gaat me steeds meer bevallen. Het publiek, de ambiance, de totaal andere levensstijl van de Amerikanen maken van het touren iets heel speciaals. En ik voel me er prettig. Kort geleden heeft de Amerikaanse televisie een special uitgezonden van anderhalf uur waar dus de live-elpee vanaf gaat lopen zullen we wel weer snel teruggaan. Ik hoop dat het weer het voorjaar gaat worden, want dat is een prettige periode om door Amerika te reizen.'

APENKOOR

'Ik heb een hele leuke act op het podium de laatste tijd. Op een gegeven moment trek ik

een jasje aan met elementen aan de binnenkant die op die *Ted-doosjes* (doosjes waarin een digitale klank is opgeslagen die via een element op bijvoorbeeld een vel of een plexiglas plaatje opgewekt kan worden, - MW) zijn aangesloten. Je kan alle geluiden die je maar wil in zo'n doosje stoppen, dus ik heb er wat eigen geluiden ingestopt. Ik ga dan bovenop de monitorboxen staan en begin hard op mijn borst en buik te slaan waardoor je een waanzinnige drumsound te horen krijgt. Kijk, als ik het podium op ga denk ik: ik moet wat leuks doen. Als je niet regelmatig wat leuks doet gaat zowel voor jou als voor het publiek de lol eraf. Ik heb mijn drumset uitgebreid met een flink aantal oranje perspex kubusjes die met een element aan een Ted-doosje verbonden zijn. Ik heb er de meest waanzinnige geluiden in opgeslagen, zoals dat van een Balinees apenkoor. Je moet het horen om te kunnen beseffen hoe wonderlijk dat klinkt. Verder heb ik er nog wat speciale bass- en snaregeluiden in zitten om bijvoorbeeld bij een nummer als *N.E.W.S.* hetzelfde specifieke geluid als op de elpee te krijgen. Misschien ga ik binnenkort ook de twee

bassdrums door dezelfde kubusjes vervangen. Zomaar voor de lol. In tegenstelling tot vele andere drummers heb ik er absoluut geen moeite mee me onbepert op het elektronische vlak te bewegen. Ik geloof dat over een aantal jaren ook de beginnende drummers een elektronische set in hun kamertje hebben staan, omdat het veel makkelijker is. De tijd dat je voor het slapen gaan nog even een half uurtje verliefd naar je drumstel ging kijken is voorbij, godzijdank. Je moet niet blijven steken, hè. Kijk, ik hou van het geluid van een drumstel, maar het zal me een worst wezen hoe het eruit komt. Zo'n kubusje is weer eens wat nieuws. Ik heb altijd op zoek naar gekke dingen.'

'Sinds kort ben ik samen met Ab Tamboer, de drummer van het Goede Doel, aan een projectje bezig. We gaan dan met zijn tweeën achter een snaredrum zitten en spelen dan op een Japanse manier staccato dingen waarbij we uiteindelijk ook elkaars stokken op allerlei plaatsen raken. Zo krijg je een mengeling van het geluid van een snaredrum en dat van stokjes op stokjes. De naam van het project wordt *Schlagsprache*. Ik weet niet eens

of het wel een bestaand Duits woord is, maar het klinkt gewoon leuk.'

'Ik ben nu ook al langere tijd met Jasper van 't Hof aan het spelen. Ik ontmoette hem in een bar, en we mochten elkaar op het eerste gezicht wel. We maakten een afspraak om snel eens in een studio wat te gaan opnemen en hebben dat inmiddels al enkele keren gedaan, verspreid over drie jaar. Zo gaat dat, dan is hij weer in het buitenland, dan heb ik het weer druk. Ik kende hem hiervoor nog niet maar had al een hoop over hem gehoord, ook dat bij behoorlijk furieus kan spelen. Dat trok me wel aan. In de buurt van Groningen, waar hij woont, hebben we in Studio Spitsbergen een aantal keren enkele dagen achtereen zitten improviseren en aanvullen. We voelden elkaar heel goed aan. Het is strakke muziek. Ik hou van strakke drums die stevig klinken en hij maakt daar hele mooie melodieën overheen. Maar naast echt mooie nummers hebben we ook furieuze stukken gespeeld, die als het ware over je heen knallen. Jasper staat ook te popelen om weer eens te gaan spelen, want het is voor hem een goeie manier om eens uit dat jazzwereldje te ontsnappen. Het is daar een voortdurend opboksen tegen elkaar. En als iemand over hem heen walst moet hij weer terugwalsen. We gaan zeker spelen, alleen al omdat voor de 24e augustus 1985 in de Doelen al een concert gepland is samen met het Rotterdams Philharmonisch Orkest. Wij leveren het materiaal aan en zij voeren het uit, onder begeleiding van ons, of omgekeerd. Het is voor het eerst dat ik iets doe dat gesubsidieerd wordt. Daar heb ik altijd al tegenaan lopen te hikken, want ik vond dat er veel te veel muziekprojecten werden gesteund die het niet haalden, die het geld gewoon niet waard waren, alhoewel je natuurlijk snel vindt dat wat je zelf doet het wel waard is. Nee, het was gewoon een pure jongensdroom; ik heb dat altijd al 'ns willen doen met zo'n orkest.'

foto Olf Henselmans

Marcel Willemsen

SALSA

MUSICA LATINA

LATIN EN SALSA BLAD

voor abonnementen:
Postbus 8039
6710 AA Ede

SLAGWERKKLESSEN

Door o.a. Fred Cohen

**MUZIEK
PAKHUIS**

SCHOOL VOOR
MUZIEK

Informatie: 020-270202

Lijnbaansgracht 164, Amsterdam

Voor beginners en gevorderden

PERCUSSIEWORKSHOP